

Lúxemborg, 4. febrúar 2020

FRÉTTATILKYNNING 01/2020

Dómur í máli E-5/19 sakamál á hendur F og G

EFTA DÓMSTÓLLINN VEITIR RÁÐGEFANDI ÁLIT UM SKILGREININGU Á MARKAÐSMISNOTKUN

Með dómi sem kveðinn var upp í dag veitti EFTA-dómstóllinn ráðgefandi álit á spurningum frá áfrýjunardómstól Borgarting (Borgarting lagmannsrett) um túlkun á hugtakinu markaðsmisnotkun í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/6/EB frá 28. janúar 2003 um innherjasvik og markaðsmisnotkun (markaðssvik) („tilskipunin“).

Í málinu höfðu F og G verið ákærðir vegna meintrar markaðsmisnotkunar á skuldabréfamarkaði kauphallarinnar í Osló. F var ráðgjafi og sjóðstjóri skuldabréfasjóðs, og G var skuldabréfamiðlari hjá verðbréfafyrirtæki. Þann 19. ágúst 2016 seldi F, fyrir milligöngu G, skuldabréf að nafnvirði samtals 10 milljónir norskra króna á skráðu markaðsverði 77,25. Þann 22. ágúst 2016 keypti F, fyrir milligöngu G, skuldabréf að nafnvirði samtals 50 milljónir norskra króna á skráðu markaðsverði 79,625. Í málinu var ekki um það deilt að framangreind viðskipti voru raunveruleg, í þeim skilningi að fjármunir og áhætta skiptu um hendi milli sjálfstæðra aðila.

Áfrýjunardómstóllinn beindi fimm spurningum til EFTA dómstólsins sem snúa að túlkun hugtaksins markaðsmisnotkun, eins og það er skilgreint í 2. mgr 1. gr. tilskipunarinnar.

Að mati EFTA dómstólsins geta raunveruleg viðskipti gefið röng eða misvísandi skilaboð um framboð á, eftirspurn eftir eða verði á fjármálagerningi. Slík viðskipti heyra því undir markaðsmisnotkun eins og hún er sett fram í öðrum undirlið a-liðar 2. mgr. 1. gr. tilskipunarinnar. Mat á röngum eða misvísandi skilaboðum þarf að byggja á hlutlægum þáttum og taka tillit til afleiðinga umræddra viðskipta og áhrifa sem af þeim leiðir. Raunverulegar ástæður að baki kaupum og sölu verðbréfa skera ekki úr um hvort markaðsmisnotkun hafi átt sér stað. Slíkir huglægir þættir geta á hinn bóginn stutt við þá niðurstöðu að hlutlæg skilyrði teljist uppfyllt.

Dómstóllinn taldi ennfremur að forsendur einstakra fjárfesta geti ekki talist fullnægjandi til að ákvarða hvort verð hafi verið tryggt við „óeðlilegt“ eða „tilbúið“ mark, í skilningi annars undirliðar a-liðar 2. mgr. 1. gr. tilskipunarinnar. Á hinn bóginn taldi EFTA dómstóllinn það undir mati landsdómstólsins á fyrirliggjandi upplýsingum, þáttum, og markaðsskilyrðum komið, hvort ákvarða megi á grundvelli einstakra viðskipta hvort „óeðlilegt“ eða „tilbúið“ verð hafi verið tryggt, og að unnt sé að tryggja verð með beinum samningaviðræðum nokkurra verðbréfafyrirtækja.

Dómstóllinn tók fram að önnur undirmálgrein a-liðar 2. mgr. 1. gr. tilskipunarinnar geri kröfu um að tvennskonar skilyrði teljist uppfyllt. Viðskipti þurfa að byggja á lögmætum ástæðum og vera í samræmi við viðurkenndar venjur á viðkomandi markaði. Að mati EFTA dómstólsins geta ástæður á borð við að leiða fram markaðsaðstæður varðandi framboð á, eftirspurn eftir eða verði á fjármálagerningi, eða að nýta sér óvissu annarra fjárfesta að þessu leyti, í grundvallaratriðum talist til lögmætra ástæðna, að því gefnu að slíkar ástæður teljist ekki andstæðar markmiðum

tilskipunarinnar og að virtu heildarmati landsdómstólsins á háttsemi fjárfestisins. Dómstóllinn tók ennfremur fram að það er landsdómstólsins að meta hvort til staðar séu viðurkenndar venjur, á umræddum markaði og varðandi þann fjármálagerning sem um er deilt. Til þess að unnt sé að bera fyrir sig þá málsvörn sem lýst er í annarri undirmálgrein a-liðar 2. mgr. 1. gr. tilskipunarinnar, þarf fjárfestir bæði að sýna fram á að ástæður hans fyrir viðskiptum séu lögmætar og að viðskiptin séu í samræmi við viðurkenndar venjur.

Að lokum komst EFTA dómstóllinn að þeirri niðurstöðu að upplýsingaskipti milli fjárfestis og verðbréfamíðlara í tengslum við hugsanleg viðskipti, líkt og um var deilt í hinu umdeilda máli, geti ekki talist „miðlun upplýsinga“ í skilningi c-liðar 2. mgr. 1. gr. tilskipunarinnar.

Dóminn í heild sinni er að finna á vefslóð EFTA-dómstólsins: www.eftacourt.int.

Fréttatilkynning þessi er ekki opinbert skjal. Dómurinn sjálfur gildir.